II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Νοεμβρίου 1988

σχετικά με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 370/87 της 7ης Σεπτεμβρίου 1987 της ιταλικής κυβέρνησης, που έχει μετατραπεί στο νόμο αριθ. 460 της 4ης Νοεμβρίου 1987 περί παραγωγής και εμπορίας, ιδίως όσον αφορά τις νέες προδιαγραφές για την παραγωγή και εμπορία αμπελοοινικών προϊόντων

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(89/228/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου της 16ης Μαρτίου 1987 περί κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2964/88 [2], και ιδίως το άρθρο 76,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους [3],

Εκτιμώντας ότι:

I

1. Η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες κοινοποίησε στην Επιτροπή, με επιστολή της 14ης Σεπτεμβρίου 1987, που καταχωρήθηκε στις 14 Οκτωβρίου 1987, το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 370 της 7ης Σεπτεμβρίου 1987, σχετικά με την παραγωγή και εμπορία των αμπελοοινικών προϊόντων.

2. Το μέτρο συνίστατο σε ενίσχυση υπέρ των παραγωγών διορθωμένων και συμπυκνωμένων γλευκών σταφυλής που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του εν λόγω νομοθετικού διατάγματος.

II

1. Με επιστολή της 11ης Δεκεμβρίου 1987 [αριθ. SG (87) D/15201], με αποδέκτη την ιταλική κυβέρνηση, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι αποφάσισε να κινήσει ως προς την ενίσχυση αυτή τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης.

2. Με την εν λόγω επιστολή, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ιταλικές αρχές ότι θεωρεί την ενίσχυση ως ενίσχυση λειτουργίας ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να υπαχθεί στις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 της συνθήκης. Η Επιτροπή, θεωρεί επίσης ότι:

— η ενίσχυση υπέρ των παραγωγών διορθωμένων και συμπυκνωμένων γλευκών που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του εν λόγω νομοθετικού διατάγματος, και

— ο καθορισμός ανώτατης τιμής για την πώληση διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους, στους χρήστες του γλεύκους που έτυχε ενισχύσεως, που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του ίδιου νομοθετικού διατάγματος,

αποτελούν μέτρα που παραβιάζουν τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87. Η Επιτροπή ισχυρίσθηκε ότι η ρύθμιση αυτή πρέπει πράγματι να θεωρηθεί ότι αποτελεί πλήρες σύστημα που αποκλείει κάθε εξουσία των κρατών μελών να λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα.

Ως εκ τούτου, τα προβλεπόμενα μέτρα δεν είναι δυνατόν, για τους λόγους αυτούς, να υπαχθούν σε οποιαδήποτε από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης. Η ενίσχυση είναι, κατά συνέπεια, ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 92 της συνθήκης.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 84 της 27. 3. 1987, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 269 της 29. 9. 1988, σ. 5.
(3) Επιστολές της Επιτροπής προς τις κυβερνήσεις των άλλων κρατών μελών με ημερομηνία 7 Μαρτίου 1988 και ανακοίνωση προς τους λοιπούς ενδιαφερόμενους (ΕΕ αριθ. L 69 της 15. 3. 1988, σ. 4).

Υπό τους όρους αυτούς, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ως προς τα μέτρα αυτά.

3. Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

Κάλεσε επίσης τα άλλα κράτη μέλη καθώς και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

III

Με επιστολή της 22ας Ιανουαρίου 1988, η ιταλική κυβέρνηση απάντησε στην προειδοποιητική επιστολή της Επιτροπής.

1. Ανακοίνωσε τη μετατροπή σε νόμο (νόμος αριθ. 460 της 4ης Νοεμβρίου 1987) του διατάγματος αριθ. 370 της 7ης Σεπτεμβρίου 1987, με τις κατάλληλες τροποποιήσεις· οι κυριότερες διατάξεις που αφορούν τα εν λόγω μέτρα είναι οι ακόλουθες:

— το άρθρο 1 παράγραφος 1 προβλέπει την αρχή της χορήγησης ενίσχυσης ανά βαθμό αλκοόλης και ανά λίτρο διορθωμένου συμπυκνωμένου γλεύκους στους παραγωγούς γλεύκους, που λαμβάνεται από σταφύλια παραχθέντα στην Ιταλία,

— το άρθρο 1 παράγραφος 5 προβλέπει εξάλλου ότι η ενίσχυση καταβάλλεται άμεσα στους παραγωγούς επιτραπέζιων οίνων, οίνων με ελεγχόμενη ονομασία προέλευσης (DOC) και οίνων με ελεγχόμενη και εγγυημένη ονομασία προέλευσης (DOCG) για την αμπελοοινική περίοδο 1987/88,

— το άρθρο 1 παράγραφος 2 προβλέπει τον καθορισμό ανώτατης τιμής για το συμπυκνωμένο γλεύκος.

Το διάταγμα του υπουργού γεωργίας αριθ. 480 της 21ης Νοεμβρίου 1987 καθορίζει την ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 5 σε 3 300 Lit ανά βαθμό αλκοόλης και ανά λίτρο συμπυκνωμένου γλεύκους για την περίοδο 1987/88.

2. Υποβλήθηκαν οι ακόλουθες παρατηρήσεις:

α) τα μέτρα που θεσπίστηκαν με το νομοθετικό διάταγμα και το νόμο στοχεύουν στην επανόρθωση στην Κοινότητα μιας κατάστασης που χαρακτηρίζεται από στρεβλώσεις, οι οποίες προκύπτουν από το γεγονός ότι υπάρχουν ζώνες όπου η οινολογική πρακτική του εμπλουτισμού σε σακχαρόζη είναι αποδεκτή, και άλλες, όπως στην περίπτωση της Ιταλίας, όπου ο εμπλουτισμός επιτρέπεται μόνον εφόσον πραγματοποιείται με συμπυκνωμένο γλεύκος ή με συμπυκνωμένο και διορθωμένο γλεύκος.

Η διαδικασία εμπλουτισμού με τα δύο αυτά προϊόντα είναι προφανώς δαπανηρότερη από τον εμπλουτισμό με σακχαρόζη.

Έτσι η Κοινότητα πρόβλεψε ενίσχυση υπέρ των παραγωγών που χρησιμοποιούν συμπυκνωμένο γλεύκος για να αυξήσουν τον αλκοολικό τίτλο του οίνου τους. Η ενίσχυση αυτή πρέπει θεωρητικά να καλύψει τη διαφορά κόστους των δύο οινολογικών πρακτικών, αλλά υπάρχει πράγματι σημαντική διαφορά υπέρ αυτών που χρησιμοποιούν τη σακχαρόζη.

Για τον λόγο αυτό, η ιταλική κυβέρνηση ζήτησε από την Επιτροπή, με το σημείωμα αριθ. Β/11699 της 12ης Σεπτεμβρίου 1987, τη χορήγηση κοινοτικής ενίσχυσης που συμπληρώνει την ενίσχυση που είχε ήδη χορηγηθεί, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2287/87 της Επιτροπής [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3627/87 [2]. Στο σημείωμα αυτό, ο υπουργός γεωργίας ισχυριζόταν ότι εάν μια ενίσχυση αυτής της μορφής αποτελεί υπερβολική επιβάρυνση για τον κοινοτικό προϋπολογισμό, το πρόβλημα μπορεί να λυθεί με τη χρήση εθνικών κεφαλαίων.

Οι ιταλικές αρχές, μπροστά σε μια κατάσταση που απαιτούσε επείγουσες λύσεις, αναγκάστηκαν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα σε εθνικό επίπεδο.

Το διορθωμένο και συμπυκνωμένο γλεύκος προέρχεται από σταφύλια που έχουν συλλεχθεί στη ζώνη C III, για την οποία η Κοινότητα προβλέπει [άρθρο 45 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87] ότι η ενίσχυση για τον εμπλουτισμό της εσοδείας μπορεί να χορηγηθεί προκειμένου να διατηρηθούν τα παραδοσιακά ρεύματα συναλλαγών των γλευκών και των οίνων από ανάμειξη. Πράγματι, το επίπεδο των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από την Κοινότητα στη ζώνη C III δεν ήταν επαρκές, σε σύγκριση με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις άλλες ζώνες, για να διατηρήσει τα παραδοσιακά ρεύματα συναλλαγών γλευκών και οίνων από ανάμειξη. Μετά την καθιέρωση κοινοτικής ενίσχυσης, το ρεύμα εξαγωγής γλευκών και οίνων από ανάμειξη από τη ζώνη C III μειώθηκε για να φθάσει σε ασήμαντα επίπεδα.

β) Η χορήγηση ενίσχυσης για το διορθωμένο και συμπυκνωμένο γλεύκος υπαγορεύθηκε από λόγους καθαρά τεχνικούς, παρόμοιους με τους λόγους που εξηγούν την προσφερόμενη δυνατότητα σε άλλα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τη σακχαρόζη· πρόκειται για ένα απόλυτα ουδέτερο προϊόν που δεν συνεπάγεται αλλοίωση των οργανοληπτικών χαρακτηριστικών του τελικού προϊόντος (οίνος). Βάσει των εκτιμήσεων αυτών το εν λόγω μέτρο ενίσχυσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ασυμβίβαστο με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης επειδή δεν μπορεί να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, δεν ευνοεί την παραγωγή του ιταλικού οίνου σε σχέση με τον οίνο των άλλων κρατών μελών παραγωγής και, ως εκ τούτου, υπάρχει ίση μεταχείριση από οικονομικής πλευράς. Εξάλλου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης, οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την αγορά του οίνου υπό την έννοια ότι προορίζονται να ευνοήσουν την οικονομική ανάπτυξη του

[1] ΕΕ αριθ. L 209 της 31. 7. 1987, σ. 26.
[2] ΕΕ αριθ. L 341 της 3. 12. 1987, σ. 24.

αμπελοοινικού τομέα ορισμένων περιοχών χάρη στην ευρύτερη χρήση του γλεύκους για την παραγωγή του διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους, πράγμα που ελαττώνει τον όγκο των πλεονασμάτων οίνου, χωρίς να αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

γ) Η διάταξη σχετικά με τον καθορισμό της ανώτατης τιμής για την πώληση του διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους, που τέθηκε σε εφαρμογή την 1η Σεπτεμβρίου 1988, αποβλέπει να εξασφαλίσει το ότι η ενίσχυση ευνοεί πράγματι τους παραγωγούς που προβαίνουν στον εμπλουτισμό αποφεύγοντας τις ενδεχόμενες κερδοσκοπίες των παραγωγών διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους.

Για το σκοπό αυτό ο νόμος αριθ. 460 προβλέπει στο άρθρο 1 παράγραφος 4 ότι η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται μόνο στους εγκεκριμένους παραγωγούς διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους και όχι, όπως γινόταν μέχρι σήμερα, στους αγοραστές του προϊόντος αυτού.

Η ανώτατη αυτή τιμή, που καθορίζεται από το υπουργείο γεωργίας και δασών μετά από διαβούλευση με τους εθνικούς οργανισμούς του αμπελοοινικού τομέα, λαμβάνει υπόψη τις δαπάνες για την πώληση του διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους καθώς και την ενίσχυση από την οποία μπορούν να ωφελούνται οι παραγωγοί του προϊόντος αυτού.

Η υποχρέωση που προβλέπεται από το νόμο να καταβάλλεται η ενίσχυση άμεσα στους παραγωγούς διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους επιτρέπει, εξάλλου, να επιτευχθεί ένα διπλό αποτέλεσμα:

1. να ευνοηθούν οι χρήστες διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους, οι οποίοι μπορούν να ωφεληθούν από την ενίσχυση την ίδια στιγμή της αγοράς του προϊόντος και
2. να συγκεντρωθούν οι έλεγχοι σε μικρό αριθμό εμπορευόμενων, οι οποίοι είναι ακριβώς οι παραγωγοί διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους.

IV

Ως προς τα επιχειρήματα που πρόβαλαν οι ιταλικές αρχές, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή υπολόγισε βάσει των διαθέσιμων στοιχείων ότι το ποσό της κοινοτικής ενίσχυσης που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2287/87 (περίοδος 1987/88) είναι επαρκές και πληροί τα κριτήρια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87· κατά συνέπεια, το αίτημα της ιταλικής κυβέρνησης για την αύξηση της κοινοτικής ενίσχυσης θεωρήθηκε αδικαιολόγητο. Δεδομένου ότι οι εκτιμήσεις αυτές ανακοινώθηκαν στις ιταλικές αρχές, δεν ήταν αυτές αρμόδιες για να λάβουν, σε εθνικό επίπεδο, αυτόνομα μέτρα εκτός της εφαρμογής της κοινής οργάνωσης αγορών. Επιπλέον, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή, η ενίσχυση είχε ήδη καταβληθεί.

Οι κανόνες σχετικά με την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς πρέπει να θεωρηθούν ως πλήρες σύστημα που αποκλείει κάθε εξουσία των κρατών μελών να λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα.

Ως εκ τούτου, το εν λόγω μέτρο είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και δεν μπορεί να υπαχθεί σε οποιαδήποτε από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Βάσει των ανωτέρω, οι ισχυρισμοί που πρόβαλαν οι ιταλικές αρχές δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί.

V

Οι ποσότητες των παραχθέντων στην Ιταλία οίνων κατά την περίοδο 1986/87 ανέρχονται σε 76 εκατομμύρια εκατόλιτρα, που αντιπροσωπεύουν περίπου το 36 % της κοινοτικής παραγωγής.

Οι ιταλικές εξαγωγές οίνου ανέρχονται σε 10,8 εκατομμύρια εκατόλιτρα, από τα οποία 2,8 εκατομμύρια περίπου εξάγονται προς τις τρίτες χώρες και 8 εκατομμύρια προς τα άλλα κράτη μέλη. Αντιπροσωπεύουν το 14,2 % της παραγωγής της χώρας αυτής (10,5 % για την εξαγωγή προς τα άλλα κράτη μέλη). Το μερίδιο αγοράς των ιταλικών εξαγωγών αντιπροσωπεύει το 31,7 % του συνόλου των κοινοτικών εξαγωγών οίνου κατά την περίοδο 1986/87.

Οι ιταλικές εισαγωγές οίνου ανέρχονται σε 448 000 εκατόλιτρα περίπου, εκ των οποίων 443 000 προέρχονται από άλλα κράτη μέλη.

Οι ιταλικές εξαγωγές γλευκών σταφυλής (μη συμπυκνωμένων, συμπυκνωμένων, διορθωμένων, κλπ.) ανήλθαν το 1987 σε 66 400 τόνους [1], από τους οποίους 58 000 τόνοι (87 %) εξήχθησαν προς τα άλλα κράτη μέλη και 8 400 προς τρίτες χώρες. Η Ιταλία είναι η δεύτερη χώρα, μετά την Ελλάδα, ως προς τις εξαγωγές, με μερίδιο αγοράς 24 % του συνόλου των κοινοτικών εξαγωγών.

Οι εισαγωγές στην Ιταλία από τα άλλα κράτη μέλη ανέρχονται σε 19 000 τόνους, δηλαδή το σύνολο σχεδόν των ιταλικών εισαγωγών γλεύκους. Η Ιταλία είναι ο τέταρτος κοινοτικός εισαγωγέας (12,4 % του συνόλου των κοινοτικών εισαγωγών).

Οι κοινοτικές ενισχύσεις για τη χρήση στην οινοποίηση συμπυκνωμένων γλευκών σταφυλής και διορθωμένων και συμπυκνωμένων γλευκών σταφυλής για την αμπελουργική περίοδο 1986/87 [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2556/86 της Επιτροπής [2]] δόθηκαν στην Ιταλία για 944 650 εκατόλιτρα· 1 246 παραγωγοί συνολικά εισέπραξαν την ενίσχυση.

VI

1. Τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και εμπορία των αμπελοοινικών προϊόντων δυνάμει του άρθρου 76 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87.

[1] 1 τόνος ισοδυναμεί με 10 εκατόλιτρα περίπου.
[2] ΕΕ αριθ. L 228 της 14. 8. 1986, σ. 14.

Η εν λόγω ενίσχυση παρέχει ειδικό πλεονέκτημα στους παραγωγούς γλεύκους στους οποίους χορηγείται, δεδομένου ότι το μέτρο διευκολύνει κατά τεχνητό τρόπο την ευρύτερη χρησιμοποίηση του γλεύκους για την παρασκευή του διορθωμένου και συμπυκνωμένου γλεύκους.

Παρέχει, επίσης, πλεονέκτημα στους χρήστες λόγω του γεγονότος ότι συνοδεύεται από μέτρο που στοχεύει στον καθορισμό ανώτατης τιμής για την πώληση του συμπυκνωμένου γλεύκους που αποτέλεσε αντικείμενο της χορήγησης της ενίσχυσης.

Ωστόσο, όσον αφορά την περίοδο 1987/88, η ενίσχυση χορηγείται άμεσα στους χρήστες συμπυκνωμένου γλεύκους. Υπό τη μορφή αυτή, παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα στους παραγωγούς οίνων μειώνοντας το κόστος παραγωγής· το πλεονέκτημα αυτό επιδρά έμμεσα στους παραγωγούς συμπυκνωμένου γλεύκους, επειδή ενθαρύνει τεχνητά τη χρήση του προϊόντος αυτού. Το μέτρο νοθεύει, ως εκ τούτου, τον ανταγωνισμό μεταξύ των ιταλών παραγωγών που ωφελούνται από την εθνική ενίσχυση και των παραγωγών των ίδιων προϊόντων στην Κοινότητα.

Επιπλέον, στο μέτρο που μόνο τα γλεύκη σταφυλής καταγωγής Ιταλίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν, συνεπάγεται ότι η ενίσχυση ωφελεί αποκλειστικά τους ιταλούς παραγωγούς σταφυλών.

Ευνοώντας τη χρήση και την παραγωγή συμπυκνωμένων γλευκών, αυτό το μέτρο κρατικής ενίσχυσης μπορεί να προκαλέσει αύξηση της χρήσης συμπυκνωμένων γλευκών και, ως εκ τούτου, της παραγωγής του προϊόντος· μπορεί επίσης να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών του συμπυκνωμένου γλεύκους και του οίνου.

Το σχετικό μέτρο πληροί, συνεπώς, τα κριτήρια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης· η διάταξη αυτή προβλέπει το καταρχήν ασυμβίβαστο των εν λόγω ενισχύσεων με την κοινή αγορά.

2. Οι παρεκκλίσεις από το ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζονται προφανώς στη συγκεκριμένη ενίσχυση.

Επιπλέον, οι εν λόγω ενισχύσεις πρέπει να θεωρηθούν ως ενισχύσεις λειτουργίας για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, δηλαδή κατηγορία ενισχύσεων ως προς τις οποίες η Επιτροπή αντιτίθεται, καταρχήν, πάντοτε λόγω του ότι η χορήγησή τους δεν συνδέεται με τις κατάλληλες προϋποθέσεις ώστε να υπαχθούν σε μια από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου 92.

3. Επειδή πρόκειται για προϊόντα που υπάγονται σε κοινή οργάνωση αγοράς, υπάρχουν όρια στην εξουσία των κρατών μελών να επεμβαίνουν άμεσα στη λειτουργία των κοινών οργανώσεων αγοράς που περιλαμβάνουν σύστημα κοινής τιμής και οι οποίες υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, η χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης παραβλέπει την αρχή, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον την εξουσία να αποφαίνονται μονομερώς επί των εισοδημάτων των γεωργών.

Το ότι η ενίσχυση αυτή και ο καθορισμός της τιμής πώλησης συνιστούν παράβαση ενισχύεται ακόμη περισσότερο από το γεγονός ότι προστίθεται στην κοινοτική ενίσχυση που προβλέπεται από το άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87. Η κοινοτική ενίσχυση χορηγείται στους χρήστες συμπυκνωμένων γλευκών για τον εμπλουτισμό ορισμένων οίνων. Η κρατική ενίσχυση και ο καθορισμός ανώτατης τιμής πώλησης του συμπυκνωμένου γλεύκους μπορούν να έχουν ως συνέπεια την αύξηση της παραγωγής γλευκών και οίνων· μπορούν να έχουν ως συνέπεια την αύξηση των δαπανών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ). Ως εκ τούτου, τα μέτρα αυτά πρέπει να θεωρηθούν αντίθετα προς το κοινό συμφέρον.

Εξάλλου, το άρθρο 1 παράγραφος 1 του νόμου 460 της 4ης Νοεμβρίου 1987 προβλέπει ότι η χορήγηση της ενίσχυσης στους παραγωγούς γλευκών περιορίζεται στα σταφύλια που παράγονται στην Ιταλία. Ο διαχωρισμός αυτός μεταξύ ιταλικής παραγωγής και εισαγόμενης παραγωγής αποτελεί διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 30 και επόμενα της συνθήκης.

4. Ακόμη και αν μπορούσε να γίνει δεκτή παρέκκλιση βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης, το στοιχείο της παράβασης που περιέχεται στο εν λόγω μέτρο ενίσχυσης ως προς την κοινή οργάνωση της σχετικής αγοράς αποκλείει την εφαρμογή τέτοιας παρέκκλισης για την εν λόγω ενίσχυση.

5. Προκύπτει λοιπόν ότι η ενίσχυση είναι παράνομη στο μέτρο που έχει χορηγηθεί κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ. Είναι, εξάλλου, ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

6. Στο μέτρο που έχουν ήδη καταβληθεί τα πρώτα ποσά στο πλαίσιο της εφαρμογής του διατάγματος του υπουργείου γεωργίας αριθ. 480 της 21ης Νοεμβρίου 1987, η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τα μέτρα που προτίθεται να λάβει προσεχώς η Επιτροπή ως προς τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής από το ΕΓΤΠΕ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος της ιταλικής κυβέρνησης αριθ. 370 της 7ης Σεπτεμβρίου 1987, που έχει μετατραπεί στο νόμο αριθ. 460 της 4ης Νοεμβρίου 1987 σχετικά με τις νέες προδιαγραφές για την παραγωγή και εμπορία αμπελοοινικών προϊόντων καθώς και τις κυρώσεις για τη μη τήρηση των κοινοτικών κανονισμών στο γεωργικό τομέα, της οποίας το ποσό έχει καθοριστεί για την περίοδο 1987/88 δυνάμει του διατάγματος αριθ. 480 της 21ης Νοεμβρίου 1987, είναι παράνομη για παράβαση των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Επιπλέον, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και πρέπει να καταργηθεί.

Άρθρο 2

Η ιταλική κυβέρνηση ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, ως προς τα μέτρα που πρόκειται να λάβει για να συμμορφωθεί προς την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Η Επιτροπή επιφυλάσσεται να αντλήσει τις συνέπειες από τη χορήγηση της παράνομης αυτής ενίσχυσης, ως προς τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής από το ΕΓΤΠΕ.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 30 Νοεμβρίου 1988.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος